

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/381/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615215940
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615215940.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: D. C., M. G., T. XX. X. XXXX, H. U. XXXX/XX, G. T. D., proti žalovanému: Y. C., T. XX. X. XXXX, H. U. XXXX/XX, G.G. T. D., zastúpený advokátom JUDr. Ivanom Čurillom, so sídlom Fabiniho 11, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 1.800,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.800,- eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 1. 10. 2015 až do zaplatenia a trovy konania - náhradu súdneho poplatku 108,- eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 20. 8. 2015 žalobu, ktorou sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1.800,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

V odôvodnení žalobného návrhu uviedla, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9C 25/2014 zo dňa 28. 5. 2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bola žalovanému určená povinnosť zaplatiť jej sumu 4.750,- eur s prísl. a nahradiť trovy konania vo výške 285,- eur, titulom príspevku na bývanie. V konaní pod sp. zn. 10C 45/2011 rozsudkom zo dňa 25. 6. 2015 bolo zrušené vecné bremeno žalovanému, ktoré spočívalo v práve doživotného bývania v rodinnom dome zapísanom na LV č. X v G.V. T. D.G.. Následne dňa 11. 8. 2015 sa žalovaný odsťahoval z domu a po vzájomnej dohode mu žalobkyňa odrátala dlžnú sumu vo výške 4.750,- eur s prísl. so súdnym poplatkom z čiastky, ktorú mu ona vyplatila titulom zrušenia vecného bremena. Nakoľko žalobca si neplnil v čase, keď v dome býval, svoju povinnosť prispievať na chod spoločnej domácnosti a iné režijné náklady, za obdobie od 1. 2. 2014 do 11. 8. 2015 (18 mesiacov) mu vznikla dlžná suma vo výške 1.800,- eur. Žalobkyňa žiadala žalovaného o vyplatenie zvyšnej sumy, tento jej však ju odmietol zaplatiť, a preto bola nútená podať predmetnú žalobu.

Žalobkyňa spolu so žalobou predložila listinné dôkazy, a to písomné upozornenie adresované žalovanému zo dňa 1. 7. 2015, ktorým ho upozorňuje na neplnenie si svojich povinností - platenia poplatkov za chod spoločného bývania v rodinnom dome na ul. U. XXXX/XX v G.J. T.J. D.G., potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 839/2014 v konaní sp. zn. 9C 25/2014.

Žalovaný bol v konaní zastúpený advokátom, ktorý navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalovaný argumentoval tvrdením, že medzi ním a žalobkyňou nebola uzavretá žiadna písomná zmluva o uhrádzaní platieb za chod domácnosti a nie je o tom žiadne právoplatné súdne rozhodnutie. Súd nerozhodol, koľko má on žalobkyni platiť a on sa s ňou o ničom nedohodol. Predložil

súdu listinné dôkazy, a to poštový poukaz o zaplatení sumy 100,- eur žalobkyni zo dňa 10. 8. 2012 ako poplatok za bývanie, čestné prehlásenie o prebratí sumy 6.100,- eur od žalobkyne zo dňa 11. 8. 2015, v zmysle rozsudku tunajšieho súdu o zrušení vecného bremena pod sp. zn. 10C 45/2011, kde zároveň uvádza, že v uvedený deň sa zaväzuje vystať'ahovať so všetkými vecami z bydliska U. XX, G. T. D., ďalšie čestné vyhlásenie zo dňa 11. 8. 2015 o prebratí finančnej hotovosti vo výške 12.871,- eur, ktorá suma predstavovala rozdiel medzi sumou, ktorá mu bola určená rozsudkom sp. zn. 10C 45/2011 (18.300,- eur - titulom zrušenia vecného bremena) a sumou určenou rozsudkom pod sp. zn. 9C 25/2014 (5.429,- eur - titulom príspevku na bývanie).

Prevedeným dokazovaním, vypočutím účastníkov konania, za použitia dôkazných listín vyššie popísaných, predložených účastníkmi konania a za použitia dôkazných spisov tunajšieho súdu pod sp. zn. 10C 45/2011 a 9C 25/2014 súd zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10C 45/2011 zo dňa 21. 3. 2014, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. 6. 2015, sp. zn. 2Co 359/2014 nadobudol právoplatnosť dňa 5. 8. 2015, bolo zrušené vecné bremeno spočívajúce v práve Y. C. bývať v dome č. súp. XXXX z LV č. X v kat. území G. T. D. a užívať nehnuteľnosti spôsobom bežným a obvyklým až do jeho smrti a povinnosť vlastníkov nehnuteľnosti toto právo trpieť. V konaní ako žalobkyne vystupovali D. C. - bývalá manželka žalovaného a jej dcéra I. C.. Ďalším výrokom bola žalobkyni D. C.J. určená povinnosť vyplatiť Y. C. titulom náhrady za zrušené vecné bremeno sumu 16.650,- eur. Žalobkyni I. C. bola určená povinnosť vyplatiť žalovanému titulom náhrady za zrušené vecné bremeno sumu 5.550,- eur. Žalovaný bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobkyniam trovy konania vo výške 1.795,76 eur. Z odôvodnenia predmetného rozsudku súd zistil, že účastníci tohto konania boli rozvedení v roku 1998, v roku 2004 žalobkyňa aj s jej dcérou I. zakúpili od jej rodičov rodinný dom zapísaný na LV č. X, pričom súčasťou kúpnej zmluvy bola aj dohoda o zriadení vecného bremena v prospech jej rodičov a tiež v prospech jej bývalého manžela - žalovaného, s ktorým žalobkyňa po rozvoze začala opäť bývať v spoločnej domácnosti. Z ďalšieho odôvodnenia súd vzal za preukázané, že žalovaný poberal príspevok na bývanie v rodinnom dome žalobkyne vo výške 118,30 eur, avšak na bývanie neprispieval, okrem mesiaca máj 2011, kedy jej zaplatil 50,- eur. Opakovane jej sľuboval, že všetky výdaje zaplatí neskôr, keď bude mať peniaze, k čomu však nedošlo. Neplatil teda za vodu, elektrinu, plyn a neuhradil jej nič ani z príspevku, ktorý dostával ako nezamestnaný na nájom.

Z ďalšieho dôkazného spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 9C 25/2014 z rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 5. 2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 839/2014, súd vzal za preukázané, že žalovanému bola určená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.750,- eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 31. 1. 2014 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 285,- eur, to všetko do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti prevyšujúcich úrokov z omeškania súd návrh zamietol (pôvodne požadovaných 8,50 % ročne). Z odôvodnenia tohto rozsudku súd vzal za preukázané, že žalovaný do konca roku 2007 prispieval na domácnosť sumou 6.000,- až 7.000,- Sk mesačne. Následne kvôli problémom medzi bývalými manželmi na domácnosť prestal prispievať a od 1. 1. 2009 bol nezamestnaný. V tom roku sa dohodli, že na domácnosť bude prispievať sumou 100,- eur mesačne, v ktorej sume bola zahrnutá čiastočná úhrada poplatkov za plyn, vodu a elektrinu a za nákup hygienických potrieb, ako aj upratovanie spoločných priestorov. Žalovaný bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, v ktorej bol zahrnutý aj príspevok na bývanie. Zhodným tvrdením účastníkov konania súd mal v danom konaní preukázané, že žalovaný užíval jednu izbu, spoločné priestory a záhradu v rodinnom dome č. súp. XXXX v kat. území G. T. D.. Podľa aktuálneho výpisu z LV č. X v kat. území G. T. D. žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu č. súp. XXXX na parc. XXXX/X a parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 369 m² a parc. č. XXXX - záhrady o výmere 379 m², pod B1 v 3/4 a pod B2 v 1/4 je spoluvlastníčkou dcéra I. C.. Žalovaný od roku 2007 za spoločné bývanie začal prispievať nepravidelne a v roku 2009 došlo medzi účastníkmi k ústnej dohode, v zmysle ktorej mal žalovaný prispievať na chod domácnosti sumou 100,- eur mesačne. Za obdobie od 1. 1. 2009 do 31. 8. 2010 prispieval na domácnosť sumou 17,- eur, potom sumou 340,- eur (20 mesiacov po 17,- eur) a v roku 2011 prispel sumou 450,- eur, v roku 2012 sumou 160,- eur. Žalobkyňa predložila platobné doklady SIPO za obdobie rokov 2009 až 2014, ktorými preukazovala platby za energie, pričom žalovaný potvrdil, že uvedené sumy boli uhrádzané výlučne žalobkyňou. V čase od 1. 1. 2009 bol žalovaný evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 18,30 eur mesačne. Z výsledkov dokazovania v uvedenom konaní súd vzal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo začiatkom roku 2009 k uzavretiu ústnej zmluvy, ktorou sa žalovaný zaviazal prispievať

na chod domácnosti sumou 100,- eur. S poukazom na ustanovenie § 51 Občianskeho zákonníka súd v konaní sp. zn. 9C 25/2014 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu titulom neuhrádzania platieb za užívanie spoločnej domácnosti vo výške 4.750,- eur s prísl. (ako je vyššie uvedené). Žalovaný proti tomuto rozsudku podal odvolanie. Následne rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 839/2014 bol rozsudok tunajšieho súdu potvrdený a rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 13. 5. 2015.

Ako vyplýva z výpovede žalobkyne a písomného odôvodnenia žaloby, žalobkyňa sa v tomto konaní domáha zaplataenia platby - príspevku na chod spoločného bývania v rodinnom dome zapísanom na LV č. X v kat. území G. T. D. a to už len rozdielu, ktorý žalovaný nezaplatil za obdobie od 1. 2. 2014 do 11. 8. 2015, pričom sumu, ktorá mu bola určená rozsudkom sp. zn. 9C 25/2014, žalobkyni zaplatil. Platba bola realizovaná započítaním a to tak, že podľa predloženého dôkazu - čestného vyhlásenia zo dňa 11. 8. 2015 zo sumy za zrušenie vecného bremena vo výške 18.300,- eur žalobkyňa odpočítala dlžnú sumu s prísl. vo výške 5.429,- eur, ako príspevok za bývanie.

Z vyššie popísaného skutkového stavu vychádzajúc z právoplatných rozsudkov tunajšieho súdu sp. zn. 10C 45/2011, a 9C 25/2014, z dôkazov v nich vykonaných, na ktoré súd v tomto konaní odkazuje a ktoré si pre konečné rozhodnutie v tomto konaní osvojuje, súd vzal za preukázané, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu opodstatnený, a preto žalobe vyhovel.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Ako už bolo správne konštatované v odôvodnení rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 9C 25/2014 a ako vyplynulo aj z dokazovania v tomto konaní, medzi účastníkmi došlo nepomenovanou ústnou zmluvou v roku 2009 k dohode, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal prispievať na chod domácnosti mesačne sumou 100,- eur. K naplneniu tejto dohody za strany žalovaného, a to k výplate za obdobie od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2014 vo výške 5.429,- eur (dlh už aj s príslušenstvom) došlo, k čomu sám žalovaný predložil písomné dôkazy. Z dokazovania vykonaného v tomto konaní súd vzal za preukázané, že žalovaný v dome býval do 11. 8. 2015, za obdobie od 1.2.2014 do odchodu z domu žalobkyni na chod domácnosti ničím neprispel, preto logicky mu vznikol ďalší dlh vo výške 1.800, eur (18 mesiacov x 100,- eur, žalobkyňa nepožadovala platbu za 11 dní mesiaca august). Neobstojí tvrdenie žalovaného, že medzi účastníkmi nedošlo k písomnej zmluve a dokonca, že povinnosť platiť za bývanie mu nevyplýva, nakoľko mal právo užívania domu titulom vecného bremena, ktoré právo mu bolo súdom nezákonne zrušené. Irelevantná je aj právna argumentácia právneho zástupcu žalovaného, z ktorej vyplýva, že súd nemá prihliadať na doterajšie právoplatné rozhodnutia v konaniach sp. zn. 10C 45/2011 a 9C 25/2014, že v týchto žalovaný mieni podať návrh na obnovu konania.

Súd vzal za preukázané, že rozhodnutia v predmetných konaniach sú právoplatné a vykonateľné, nedošlo v nich k obnove konania, teda ako už bolo vyššie konštatované, súd sa pri právnom posúdení nároku žalobkyne v tomto konaní v celom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi vykonanými vo vyššie uvedených konaniach, na ktoré v tomto konaní odkazuje.

S poukazom na ustanovenie § 51 Občianskeho zákonníka súd žalobe čo do istiny 1.800,- eur v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Nakoľko žalovaný sa svojou nečinnosťou dostal do omeškania (nepristúpil k zaplataeniu dlžnej sumy žalobkyni ani napriek písomnej výzve zo dňa 1. 7. 2015), súd priznal žalobkyni v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v spojení s § 3 vládneho nariadenia SR č. 87/95 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % a v prevyšujúcej časti, čo do výšky požadovaného úroku (žalobkyňa požadovala 5,25 %) súd návrh zamietol ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia

O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a priznal žalobkyni, ktorá mala v konaní len nepatrný neúspech (čo do výšky požadovaných ročných úrokov z omeškania) trovy konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 108,- eur (podľa položky 1 písm. a/ Prílohy Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.